

„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ (Evrei 13:8)

SCRISOARE CIRCULARĂ - martie 1987

Harul și pacea lui Dumnezeu să fie cu toți prin Isus Hristos, Domnul nostru. Eu vă salut pe toți ca aleși ai lui Dumnezeu și binecuvântați în Hristos cu Cuvântul din Isaia 43:1-2: „Acum, așa vorbește Domnul care te-a făcut, Iacove, și Cel ce te-a întocmit, Israele. Nu te teme de nimic căci Eu te izbăvesc; te chem pe nume; ești al Meu “. Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine și râurile nu te vor îneca ;dacă vei merge prin foc nu te va arde și flacăra nu te va aprinde“.

În întreaga Biblie noi găsim cuvinte de îmbărbătare pentru orice situație din viața noastră. Noi trebuie să ne păstrăm numai pe făgăduința lui Dumnezeu și să credem că Domnul ține Cuvântul Său, că El este cu noi în toate zilele până la sfârșitul lumii.

Examene și încercări vor fi tot timpul, nu vom fi scutiți de ele. Aceasta rezultă din textul acesta și multe alte texte biblice. Dar Domnul ne poartă prin toate. Noi ne punem nădejdea în El, pentru că El ca Mare Preot simte cu noi. „Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiaua Ta mă mângâie “ - Psalmul 23:4.

Apoi citim în Evrei 7:22-25 : „Prin chiar faptul acesta El S-a făcut chezașul unui legământ mai bun. Mai mult, acolo au fost preoți în mare număr, pentru că moartea îi împiedica să rămână pururea. Dar El, fiindcă rămâne „în veac“ are o preoție care nu poate trece de la unul la altul. De aceea poate și să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei“. Din nou ne arată calendarul spre evenimentul cel mare și incomparabil al istoriei de mântuire. Din vinerea aceea până în duminica învierii, Dumnezeu a împlinit prin Isus Hristos răscumpărarea făgăduită. A fost ziua cea mare a împăcării, în care El a anulat vina tuturor copiilor lui Dumnezeu, încît toate încălcările le-au fost iertate și toate păcatele anulate. A fost o zi în care Dumnezeu S-a împăcat cu omenirea și a întors fața Sa spre noi, a reparat paguba pricinuită și ne-a dăruit o răscumpărare veșnic valabilă. Cu lucrarea încheiată, Răscumpărătorul nostru a strigat: „S-a isprăvit“. Din inimă noi credem ceea ce Pavel a scris în 2 Corinteni 5:19 „că, adică Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări “. Dacă cineva a primit cu adevărat această împăcare, acela are și cuvântul împăcării în gura sa și în inima sa. Toată ura, orice dușmănie s-a încheiat, o iertare deplină și împăcare a avut loc. Răscumpărarea este esența, miezul planului de mântuire al lui Dumnezeu cu omenirea. Pentru că Împărăția Lui este o împărăție veșnică, El trebuia să se descopere într-un trup muritor, pentru a ne reazeza din trupul muritor în nemurire, dintr-un trup trecător în neputrezire, și prin aceasta în Împărăția Sa veșnică. Prin har El ne-a dăruit, prin răscumpărarea de pe cruce, viața veșnică și o ființă nemuritoare. Noi nu privim la slăbiciunea trupurilor noastre care mai așteaptă încă transformarea, ci mulțumim lui Dumnezeu că ne-a dăruit o inimă nouă, un duh nou și o viață nouă dumnezeiască. Transformarea trupurilor noastre va avea loc așa cum știm, la venirea Domnului Isus.

Atunci vor învia toți cei morți în Hristos, nesupuși putrezirii, iar noi care iubim venirea Lui și ne-am lăsat pregătiți, și am fost pecetluiti cu Duhul Sfânt, vom fi transformați, și împreună cu ei vom fi luați la Domnul. Ce zi glorioasă va fi aceea !

O mărturie puternică

Azi îmi este pe inimă să vorbesc puțin despre inscripția care a fost scrisă în trei limbi deasupra Răscumpărătorului nostru răstignit. Apostolul Ioan o redă mai corect sau mai bine zis, cel mai complet, după cum urmează: „Isus din Nazaret, Împăratul Iudeilor“. Cel ce citește în cap. 19 vers. 16-22 va observa că grecii și romanii, în limba cărora a scris același titlu, nu aveau nimic de obiectat, dar în schimb aveau marii preoți iudei. Ei s-au prezentat înaintea lui Pilat și l-au rugat să schimbe textul inscripției. Ei i-au propus formularea următoare: «Nu scrie, „Împăratul Iudeilor“, ci scrie că El a zis : „Eu sunt Împăratul Iudeilor“. Dar noi mulțumim Dumnezeului celui viu pentru poziția lui Pilat. El a scăpat de acești demnitari orbi cu o declarație scurtă : „Ce am scris, am scris“. Așa a rămas până în ziua de azi.

Noi trebuie să ne transpunem în situația unui iudeu de atunci, ca să nu-i învinovățim gratuit, pentru că în fond totul era rânduit de Dumnezeu în felul acesta. Pe baza făgăduințelor din Scriptură, iudeii așteptau cu îndreptățire pe Mesia al lor, ca El să-i elibereze de dușmanii lor, să-i răscumpere din robie și să-și înființeze împărăția. Dar ei nu erau în stare să deosebească între prima și a doua venire a lui Mesia prin textele biblice care vorbeau despre această lucrare dumnezeiască. Pentru ei exista numai o singură venire.

În Luca 19 ni se relatează cum s-a întâmplat când a coborât Isus de pe muntele Măslinilor și a intrat în Ierusalim: „Și când S-a apropiat de Ierusalim, spre pogorășul Muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor, plină de bucurie a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile pe care le văzuseră. Ei ziceau: Binecuvântat este Împăratul care vine în Numele Domnului! Pace în cer și slavă în locurile preainalte“ (versetele 37-38). Înainte ca Domnul nostru să fie răstignit, El a fost dus înaintea dregătorului roman. Cu ocazia aceasta Pilat

L-a întrebă: „Ești Tu Împăratul iudeilor?“ *Isus i-a răspuns: „Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta am venit și M-am născut în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu“* Ioan 18:37.

Isus, Răscumpărătorul nostru, nu a pretins că este ceva. El era de fapt ceea ce spunea. Aici vorbea Împăratul Împăraților nu despre reșezarea Împărăției Lui, ci despre faptul că El S-a născut în această lume pentru a mărturisi despre adevăr. Timpul Lui pentru reșezarea Împărăției Lui nu sosise încă, dar chiar acel lucru îl așteptau oamenii atunci. Timpul Noului Testament, ziua mântuirii, mai ales timpul harului rânduit de Dumnezeu pentru națiuni, a rămas ascuns iudeilor. Ei se așteptau la împlinirea făgăduințelor dintr-o dată, pentru că ei nu posedau o vedere generală asupra planului lui Dumnezeu. Noi care trăim acum la sfârșitul timpului de har și am primit descoperirea asupra planului lui Dumnezeu, o avem mai ușor în această privință. Noi putem deosebi cu claritate care făgăduințe s-au împlinit la prima venire a lui Mesia și care stau în legătură cu a doua venire, tot așa noi cunoaștem făgăduințele care sunt în legătură cu așezarea Împărăției Lui. Noi suntem de fapt, cum a spus fratele Branham, un popor sărăcuț, dar noi suntem și un popor favorizat, care a primit la sfârșitul istoriei de mântuire o vedere generală despre planului lui Dumnezeu.

Dacă ne întoarcem la inscripția care a fost pusă pe cruce, deasupra Domnului, să încercăm să înțelegem de ce s-au revoltat iudeii, până acolo că au cerut schimbarea inscripției. Acolo era textul următor în trei limbi: „*Isus din Nazaret, Împăratul Iudeilor*“ Ioan 19:19. În evreiește textul sună astfel :

4 3 2 1
Hjahudim Vmelech Hanozrim Iahshuah

1 2 3 4
Isus din Nazaret Împăratul Iudeilor

Pentru că evreii scriu de la dreapta la stânga, trebuie să se citească de la dreapta la stânga. Literale de la începutul fiecărui cuvânt de la inscripția aceasta, ne redau NUMELE TAINIC AL LUI DUMNEZEU **I. H. V. H.** Acest adevăr a jignit pe fariseii cunoscători ai Sfintei Scripturi până la extrem, pentru că inscripția aceasta pusă în fața ochilor lor, arăta de fapt cine este Acela pe care ei L-au dat să fie răstignit. În nici un punct El nu corespundea închipuirilor lor, ca să-i lege de El, de venirea răscumpărătorului ca Mesia, ca Salvator. Ei au omis complet că El trebuie să moară și să sufere. Pentru ca să-și liniștească conștiința : „...*scrie că El a zis „ Eu sunt “*. Au tăgăduit că El este Acela care trebuia să vină, au tăgăduit slujba Lui. Dar chiar această inscripție era o mărturie puternică - cea mai mare mărturie a lui Dumnezeu despre propria Sa descoperire. El a rânduit-o în așa fel, ca un domnitor păgân să scrie un astfel de adevăr puternic în trei limbi.

În limba ebraică, la început se formau numai așa zisele “litere de bază“, schela cuvântului. Semne pentru vocale nu există în acest cuvânt. Conform sensului și importanței, aceste vocale trebuiau introduse la citire. Învățații evrei nu îndrăzneau să introducă în Numele lui Dumnezeu **I. H. V. H.** vocalele “a“ și “e“ și explicau că aici este vorba despre Numele tainic al lui Dumnezeu, care nu poate fi exprimat de nimeni și nici nu ar fi voie. În loc de Numele acesta, ei folosesc până în ziua de azi în rugăciunile lor formularea “Elohim - Adonai“ în locul numelui propriu-zis “Elohim - Iahweh“.

Însă cu totul altfel se întâmpla cu proorocii care stăteau în comuniune cu Dumnezeu, care Îl cunoșteau pe El și Numele Lui. Către Moise, Dumnezeu a zis : „*Eu m-am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov ca Elohim (Dumnezeu Cel Atotputernic), dar n-am fost cunoscut de el sub Numele Meu ca Elohim – Iahweh (Domnul)*“ Exod 6:3. Moise a fost primul căruia i s-a transmis acest Nume al legământului din gura lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu avea de gând să încheie un legământ cu poporul Israel. Moise a fost însărcinat cu scoaterea poporului Israel din Egipt și a primit Legea pe muntele Sinai. El a fost acela pe care Dumnezeu l-a însărcinat a scrie despre întreaga epocă de la Adam până la timpul său, adică istoria a peste două mii opt sute de ani. Pentru că lui i s-a descoperit acest Nume, el l-a folosit întotdeauna în legătura potrivită. Prima dată în Genesa 2:5 “*Domnul Dumnezeu*“.

Numele acesta tainic al lui Dumnezeu există de șase mii șapte sute de ori în Vechiul Testament. Ar fi de dorit ca traducătorii Bibliei să fi avut aceeași descoperire divină ca și proorocii și să fi lăsat Numele în forma originală. Pe baza numelui se recunoștea importanța care rezultă din acesta. În decursul secolelor trecute filologii s-au străduit mult să găsească sensul vorbirilor biblice. Dar un lucru este clar: lucrurile divine pot fi descoperite numai prin Duhul Sfânt. Din cele patru litere de bază ale numelui lui Dumnezeu, în decursul vremurilor au fost deviate și formulate diferite cuvinte, până la noțiunea cunoscută de “Iehova“. Aceasta este o tâlcuire greșită, care cu siguranță nu s-a făcut în chip ușuratic. Așa cum stau cele două litere “El “ pentru Dumnezeu, tot așa stau cele două litere “**IaH** “ pentru Numele Domnului. Așa înseamnă, de exemplu, Emanuel - Dumnezeu este cu noi; Aleluiah - Slăvit să fie Domnul, iar cuvântul Eliah (Ilie) - Dumnezeu este Iahweh. Am putea continua combinațiile de nume cu un registru întreg.

Neînțelegeri apar numai acolo unde duhul omului cercetează, iar Duhul lui Dumnezeu nu descoperă. Hieronymus, unul din cei mai cunoscuți bărbați ai istoriei creștine (347-420) a tradus doar Vechiul Testament din ebraică în latină (așa zise „Vulgata“). Atunci când a ajuns la textul din Exod 34:29 el a găsit trei litere “krn“, în loc să citească de acolo cuvântul “karan“ adică “rază de lumină“ sau “strălucire“, el a luat “keren“, ceea ce înseamnă

“corn”. Astfel el a făcut din fata lui Moise care strălucea, o față cornută - facies cornuta - și așa a intrat Moise în așa numita Vulgata. Pe baza acestei greșeli, Michelangelo, când a făcut statuia lui Moise, a aplicat pe capul lui două coarne.

Să ne întoarcem la tema noastră “o mărturie puternică”. Am putea întreba cu prisosință de ce nu a lăsat Dumnezeu să fie scris totul cu claritate. Așa cum a subliniat fratele Branham din totdeauna: totul este bazat pe descoperire. Domnul Isus vorbea numai în pilde, iar celor care Duhul lui Dumnezeu nu le descoperea taina conținutului, aceleia taina îi rămânea ascunsă. Aceasta este valabilă pentru întreaga Sfânta Scriptură. Să ne gândim numai la Numele din porunca botezului, care pentru unii este acoperit, iar pentru alții descoperit. Poate că ați observat că în scrierea ebraică, Numele Domnului nostru sună Iahshua. În bibliile noastre scrie numai forma rezultată din limba greacă - Isus. Este bine de știut că îngerul a pronunțat Numele Domnului în limba ebraică, pentru că acesta înseamnă Iahveh - Salvatorul. De aceea este scris: „*Ea va naște un Fiu și-i vei pune numele Iashua, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale*” Matei 1:21. Ce dovadă convingătoare că Iahveh al Vechiului Testament este Iashua al Noului Testament! El este Emanuel - Dumnezeu este cu noi. Ceea ce iudeii nu puteau recunoaște atunci, ne bucură pe noi peste măsură. Îngerul a zis Mariei: „*El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt și Dumnezeu - Iahveh îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David*” - Luca 1:32,33 -

Noi știm astăzi că această înștiințare era o proorocie, care se va împlini când Domnul va reveni după nuntă cu mireasa, pentru că așa este scris: „*Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță și în cer s-au auzit glasuri puternice care strigau: ‘Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său și El va împărăți în vecii vecilor’*” Apocalipsa 11:15.

La tema aceasta am putea lua multe texte biblice din Vechiul și Noul Testament. Așa a proorocit, de exemplu, proorocul Zaharia în legătură cu această taină: „*Iahveh va fi împărat peste tot pământul. În ziua aceea va fi singurul Iahveh și Numele Lui va fi singurul Nume*” - Zaharia 14:9

Iudeii, care pe drept au așteptat Împărăția Lui, vor lua parte la ea. Când numărul neamurilor se va împlini, măhrama va fi luată de pe Israel, care este până în ziua de azi peste ei, pentru că măhrama este luată numai în Hristos 1Cor. 3:12-16. Ceasul nu mai este departe când ei vor privi spre Cel pe care L-au străpuns - Zaharia 12:9-10. Dumnezeu a rânduit totul minunat. Ca să evităm orice neînțelegere, vreau să subliniez că noi bineînțeles vom folosi și de acum înainte Numele familiar cunoscut nouă. La prezentarea aceasta am vrut să arăt doar importanța adevărată din limba ebraică a Numei Domnului. Dumnezeu trebuie să descopere fiecăruia, că El însuși S-a descoperit omenirii în Numele acesta. În epocile primilor creștini s-au întâmplat semne mari și minuni. Da, puterea lui Dumnezeu se făcea de cunoscut, oriunde se pronunța Numele lui Isus Hristos, în puterea Duhului. S-a întâmplat așa de mult, încât mai marii poporului (cărturarii legii) au interzis ca ei să predice în Numele acesta (Fapte 4 și 5).

Atunci când Biserica a pierdut adevărata cunoștință despre Dumnezeire, atunci și importanța Numei a rămas ascunsă și ei s-au folosit de titluri. Așa ca la iudeii de atunci, domnește necunoștința și în creștinătatea de azi, cu privire la cine este Isus Hristos din Nazaret cu adevărat. Dacă noi mărturisim că nouă ni s-a descoperit din nou acest Nume în importanța sa divină, atunci trebuie să se întâmple aceleași lucruri ca și la început. Domnul cel înviat știe cel mai bine ce putere se va descoperi în Numele Său de răscumpărare prin cei răscumparați. El a dat credincioșilor puterea deplină și a zis: „*Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi, dacă vor bea ceva de moarte nu-i va vătăma, își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși!*” - Marcu 16:17-18. Dorim ca Dumnezeul cel viu să mai facă odată de cunoscut puterea Numei Său de legământ din Noul Testament în Biserica nou-testamentară. Trebuie să fie în legătură cu un sens și un scop faptul că noi am recunoscut acest Nume în importanța sa originală.

Rămânem la tema că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Nu a fost dat omenirii nici un alt Nume în care să fim mântuiți. Da, tot ce fac adevărații credincioși în cuvinte, trebuie să facă în Numele Domnului Isus Hristos. Din inimă noi credem că Isus din Nazaret este Împăratul iudeilor și Răscumparaătorul nostru. El este Iahveh. El este Iashua. El este Salvatorul și Vindecătorul. Lui îi revine toată slava în veci! Amin! Eu sper că toți vor fi copleșiți de această prezentare scurtă în interiorul lor. Domnul să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu voi.

Anunț: în timpul 17-21 Februarie am fost la Nairobi - Kenya, unde am avut mai multe adunări. Cu bucurie mare am constatat că Domnul a deschis uși noi, peste așteptările mele pentru vorbire. În timpul acesta sunt țările din Africa acelea unde domnește o foamete mare după Cuvântul lui Dumnezeu. Masele de ascultători compuse din mii de persoane nu mai sunt o raritate.

Cuvântul nu a cuprins numai credincioși și necredincioși, ci și frați cu răspundere din denominațiuni diferite. Un episcop a promis că va transmite pe casete video, predicile înregistrate la două sute de comunități. Adunările erau o străpungere pentru lucrarea lui Dumnezeu, iar participanții cu siguranță nu le vor uita niciodată. Poate că aici în Europa avem câteodată impresia că Dumnezeu nu face nimic. Asta nu este așa. Noi mai trăim încă în timpul harului, iar Domnul cheamă din toate popoarele, limbile și națiunile, îi cheamă afară din Babilon. Duhul lui Dumnezeu lucrează unde și când dorește. Fratele Branham a dorit mult să aducă maselor din Africa mesajul sfânt. Acum se împlinește dorința lui. Eu vă mulțumesc pentru rugăciunile voastre care mă poartă. Vă rog să vă gândiți și mai departe la mine, ca voia lui Dumnezeu să se îplinească în orice chip, ca El să ajungă la dreptul Său deplin. Amin.

Din însărcinarea Domnului, lucrând,

fratele Frank.